

Det var väl för cirka 5 årtusenden sedan Hedesunda trädde in i socknarnas gemenskap. Landet höjde sig, havet skönk undan och Dalälvens mäktiga flod blev till och vid dess stränder bosatte sig under den yngre stenålderns tid våra fäder. På älvens vida vatten gick färdevägarna till samlingsplatsen vid Vibro - den gamla hedniska kultplatsen, där sockenkyrkan nu ock ligger - och snart gavs namnet åt den bygd, vars innevånare sökte sig till detta kult- och rådsställe, Hedesunda.

Jakt och fiske och sedan ju längre dess mer blev skogs- och jordbruk näringarna för bygdens folk. Folkmängden ökade och gårdarna likaså. På Gustav Vasas tid - alltså för 5 århundraden sedan - torde Hedesunda vad angår folkmängden - varit den största socknen i Gästrikland. Burgen var nog ock socknen. När konungen till rikets fromma lade beslag på kyrkklockorna fick Hedesunda jämte Ovansjö behålla sina mot erläggande av större lösen än någon annan socken i landskapet. Sin största folkmängd uppnådde socknen år 1902 med 5.096 personer. Vid årsskiftet 1955 var antalet 3.565, en minskning på tio år med 228, som gått till tätorter. Överskottet av män har varit konstant sedan 1900. Nativiteten har överstigit mortaliteten med 7 per år under de senaste 20 åren. Den icke produktiva befolkningens antal ökar år från år. Vid senaste årsskiftet följande fördelning: 16,1 % över 65 år, 60,4 % mellan 15 och 65 samt 23,5 % under 15 år.

En skötsam och händig befolkning som i regel klarar upp allt man tar sig före - utflyttade hedesundabor tycks alltid slå sig fram och bli omtyckta - men med ett drag - åtminstone i historisk tid - av sådan sparsamhet hos de äkta Heseñkarlarna som i långa loppet blir dyr. Ej gärna vill man heller gå i spetsen med något nytt. Man vill nog se hur andra gör och sedan kanske följa efter. Resultatet har väl blivit en törnrosasömn för bygden beträffande utveckling och bygghus på skilda områden. Skolväsendet har stått stilla, om kommunalhusets byggande har striden stått i ett par decennier och lär väl fortsätta. Hyreshus har saknats och industrier ha varit mångas vackra dröm. Uppgifter till socknens fromma har funnits i mängd men kärleken till att gripa sig an har hos de flesta varit väl platonisk. Ett uppvaknande har skett. Sedan ett par år full fart framåt. Bygden har vaknat ur sin törnrosasömn. Sockenborna gnuggar sig i ögonen. Vad nu då? Det har går alldeles för fort. Måste allt göras på en gång? Är det generationsväxling i ledning och styrelser som satt maskineriet i gång?

Den nya centralskolan i centrum - Brunn - har sina två första etapper klara. Småskola och gymnastik kommer nästa år. Denna skola är den första i hela landskapet som från början planerats och byggts som en blivande enhetsskola. Österfärnebo sockens högstadium skall - när organisationen är genomförd - hit. En genompraktig skola med den modernaste utrustning beträffande undervisningsmateriel. Där skolväsendet står på hög nivå, dit dras människor i produktiv ålder, människor med barn och framtid.

Bron över Dalälvens ena sund är färdig. Uppvaktningar hos regering och riksdag, besök av landshövdingar, riksdagsmän och generaldirektörer påskyndade beslut och verkställighet i en sak som har den största betydelse för socknen. Det gäller dock den urgamla kungsvägen från Norrland mot Stockholm.

Tvenne färdiga och tvenne i vardande hyreshus i centrum ge trakten en ny silhuett. Det stora vatten- och avloppsföretaget på cirka millionen syns ej men är till nytta för nu- och framtid. Flera smärre industrier ge inkomst åt bygdens folk med resultat som framtiden får uppvisa.